

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 37569-01-22 כהן ואח' נ' פריי

בפני כבוד השופט דניאל מרדכי דמביץ

תובעים

1. אלישמע כהן
 2. שמואל וינדי
- באמצעות ב"כ עוה"ד מנשה יאדו

נגד

נתבע

ישראל פריי
באמצעות ב"כ עוה"ד גונן בן יצחק

פסק דין

לפניי תביעת לשון הרע בה נדרש הנתבע לשלם פיצוי ללא הוכחת נזק בסך 100,000 ₪ וכן לפרסם התנצלות.

1. הפרסום

ביום 3.1.2022 בשעה 20:42 פרסם הנתבע "ציוץ" ברשת "טוויטר" בנוסח דלהלן:

הנה זה חוזר: מתנחלים מהמאחז העברייני חומש ירדו לכפר בורקה (שאת אדמותיו הפרטיות הם גונבים) תקפו בתים והשחיתו מצבות. ועל מי ירו החיילים? ניחשתם נכון: על הפלסטינים שבאו להדוף. 3 פצועים. מישהו מסוגל להבין למה המדינה מגבה מיליציות במקום להעיף את עברייני חומש על טיל?

לנוסח האמור צורף צילום של מצבה מנותצת בבית קברות, עם קרדיט לצלם סדאם סאלח:

כתובת הפרסום במרשתת: <https://twitter.com/freyisrael1/status/1478074212455698443>

הפרסום בכללותו יכונה להלן גם "הציוץ".

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 37569-01-22 כהן ואח' נ' פריי

2. עיקרי התביעה

- א. התובעים הם ראש הישיבה בחומש ומנהלה הכללי (בהתאמה) ועומדים בראשה בחמש השנים האחרונות (התביעה הוגשה ביום 18.1.2022). "התובעים מזוהים עם הישיבה ונושאים על כתפיהם את האחריות לתדמיתה, נושאים על פניהם בפני מעגלים קרובים ורחוקים את הקלון השקרי החריג בחריפותו שהטיח בהם הנתבע".
- ב. קלון על בני הישיבה בחומש מופנה בראש ובראשונה אל התובעים - הואיל והם לא רק מנהיגי הישיבה, אלא הם "נושאים באחריות רוחנית חינוכית ואדמיניסטרטיבית מנהלתית לקלון זה".
- ג. לנתבע יש 95,000 עוקבים בטוויטר.
- ד. "הייחוס של התמונה של המצבה השבורה להרס בזדון על ידי מתיישבי חומש מהווה השמצה שקרית ופוגענית קשה, שתכליתה היתה לפגוע בתדמית של מתיישבי חומש, להזות [ייתכן שצריך היה להיות: 'לבזות'; ד.ד.] אותם ולהשניא אותם על הציבור".
- ה. "המעגלים הקרובים של התובעים, מעגל ההתיישבות היותר-רחב וכלל המעגלים בחברה הישראלית שנחשפו ולתובעים יזהו אותם עם הקלון שטפל עליהם הנתבע בדברים נשוא תביעה זו. אותם מעגלים שנחשפו לקלון היום אולם ייתקלו בתובעים בעתיד יידרשו לתקשר איתם דרך מסך הקלון השקרי והמשמיץ שיצר הנתבע בציוץ נשוא תביעה זו".
- ו. הנזק הוא עצום. דמם של בני הישיבה ושל התובעים כראשי הישיבה הותר - והכל עם השלכה מעשית על היכולת שלהם להמשיך ולקיים את הלימודים בחומש.
- ז. הציוץ מהווה עוולה של לשון הרע לפי סעיפים 1, 7 ו-7א(א), (ג) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן - החוק).
- ח. מתקיימת חזקת פרסום בחוסר תום לב על ידי הנתבע - לפי כל אחת משלושת החלופות שבסעיף 16(ב) לחוק.
- ט. במקביל חלה עוולת הרשלנות וכן חלה עוולה של הפרת חובה חקוקה בשל פגיעה בכבודם של התובעים אשר מוגן בסעיף 2 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

3. עיקרי ההגנה

- א. מדובר בתביעת השתקה על רקע פוליטי.
- ב. התובעים אינם מוכרים לנתבע. הציוץ מושא התביעה לא התייחס לתובעים עצמם אלא לקבוצה בלתי מסוימת אשר הוגדרה "מתנחלים מהמאחז העברייני חומש". בנסיבות אלה, סעיף 4 לחוק מונע הגשת תביעה על יסוד החוק (אלא על ידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו).
- ג. לנתבע עומדת הגנה מכח סעיף 14 לחוק: אמת שהיה עניין ציבורי בפרסומה. אין חולק כי מתנחלים מחומש חיללו את בית העלמין של הכפר הפלסטיני בורקה. על כך דיווח הנתבע מהשטח כפי שעשו גם עיתונאים אחרים.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 37569-01-22 כהן ואח' נ' פריי

- החוק (לפחות במועד הרלבנטי לתביעה; ראו: חוק יישום תוכנית ההתנתקות (תיקון מס' 7), התשפ"ג-2023, ס"ח 3030) אסר לשהות בחומש ולכן ממילא כל מי שנמצא שם הוא בגדר פורע חוק.
- ד. לנתבע עומדת הגנה מכח סעיף 15(2) לחוק: פרסום בתום לב, תוך שהיחסים בין הנתבע לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום.
- "זאת משום שהנתבע נשלח כעיתונאי לסקר את האירועים שהתרחשו בחומש ובכלל חילול בית העלמין".
- ה. לנתבע עומדת הגנה מכח סעיף 15(4) לחוק: פרסום בתום לב, תוך שהפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות.
- ו. הציוץ מבוסס על עדויות שנמסרו לנתבע ממקור ראשון בעת שהגיע למקום לסקר את האירועים בחומש ובכפרים הסמוכים.
- הידיעה בדבר השחתת קברים על ידי מתנחלי חומש דווחה בהרחבה גם בכלי תקשורת נוספים. ביום 7.1.2022 יוחד מאמר מערכת של עיתון "הארץ" לפרשה זו ואף היתה התייחסות של פוליטיקאי לכך.
4. הסדר דיוני לגבי צמצום פלוגתאות
 ביום 20.1.2023 הוגש לתיק דיווח לפי תקנה 36 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 בחתימת ב"כ הצדדים.
 בסעיף הראשון של עצם הדיווח נרשם:
- 1. צמצום פלוגתאות**
1.1 הפלוגתאות הינן כדלקמן:
- האם אמירה כלפי ציבור/קבוצה יכולה להקים עילת תביעה לתובעים המסוימים בנסיבות בהליך זה.**
- ביום 22.1.2023 ניתנה החלטת בית המשפט על מסמך זה: "ראיתי". ההחלטה נצפתה בו ביום על ידי ב"כ הצדדים. משמע, הצדדים מחוייבים להסדר הדיוני ולא השיגו עליו גם לאחר שהתקבל לתיק בית המשפט.
5. דיון קדם המשפט
 דיון קדם משפט התקיים ביום 5.2.2023 בנוכחות בעלי הדין.
 ב"כ הצדדים הודיעו כי יגישו תצהירי עדות ראשית מטעם מרשיהם.
 בדיון דובר על איחוד ההליך דנו, בהסכמה, עם תובענה אחרת התלויה ועומדת בין הצדדים בפני מותב אחר בנושא דומה (ת"א 43815-01-22) אולם לאחר הדיון לא בוצעו המהלכים שהוגדרו בהחלטה באותו דיון כתנאי לאיחוד הדיונים.
 נקבעו מועדים להגשת תצהירי עדות ראשית מטעם הצדדים - ואלה אכן הוגשו.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 37569-01-22 כהן ואח' נ' פריי

6. עיקרי תצהירי התובעים

תצהירי התובעים דומים ביותר ועיקרם זהה.

- א. ישיבת חומש היא מרכז חייהם, מפעל חייהם ומקור פרנסתם של התובעים.
- ב. התובעים פועלים מזה שנים לביטול תחולת חוק ההתנתקות והפיצויים לנפגעה, התשס"ה-2005 (בשמו הקודם: חוק יישום תוכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005; להלן - **חוק ההתנתקות**) על אזור חומש.
- ג. אחיזה במקום היא בעלת ערך אסטרטגי ואידאולוגי.
- ד. המקום סובל התנכלויות מצד פלסטינאים וארגוני זכויות אדם.
- ה. ישיבת חומש מצויה תחת סכנת טרור תמידית.
- ו. ביום 16.12.2021 נרצח תלמיד הישיבה יהודה דימנטמן ז"ל. במהלך ימי השבעה והשלושים התובעים/הישיבה נמצאו חשופים לביטויי שנאה, שקרים, הכפשות ונאצות. יוחס להם מעמד של מחוללי טרור.
- ז. הציוץ, בהתייחסו להשחתת מצבות, מעשה שהוא פסול מבחינה מוסרית וחוקית כאחד, מעורר תחושות שנאה ונקם בקרב האוכלוסיה המקומית (עד כדי סכנת חיים) וכן תחושות שנאה, בוז ודה-לגיטימציה בקרב הציבור הישראלי.
- ח. הוגשה עתירה לבג"צ (2821/19) לפינוי הישיבה. מצבה של הישיבה היה עדין ולפיכך היתה חשיבות מיוחדת לשמור על תדמיתה. בהתאם, פגיעתה בתדמית הישיבה עלולה היתה לגרום לפינויה.
- ט. התובעים מזוהים אישית עם הישיבה בחומש.
- י. צורפו תדפיסי 11 ידיעות מאתרי חדשות שונים מהמרשתת המציגים את התובעים כראשי ישיבת חומש (10 קטעים מאזכרים את התובע 1 ו-5 קטעים מאזכרים את התובע 2).

7. עיקרי תצהיר הנתבע

- א. הנתבע הוא עיתונאי עצמאי. ברשותו חשבון טוויטר ובאמצעותו הוא מפרסם עניינים שונים.
- ב. טרם הפרסום הנתבע לא הכיר את התובעים ולא היה לו כל קשר איתם. הציוץ לא הופנה אל התובעים באופן אישי.
- ג. לא קיימת ישות משפטית שנקראת "ישיבת חומש". ובכל מקרה הציוץ לא עסק בישיבת חומש אלא עסק בטענה לפיה מתנחלים מהמאחז העברייני חומש ירדו לכפר בורקה שעל אדמותיו הפרטיות יושב המאחז, תקפו בתים והשחיתו מצבות.
- ד. ניתנה סקירה היסטורית של ההתיישבות בחומש, הפינוי במסגרת תכנית ההתנתקות, כניסות מתנחלים למקום לאחר הפינוי והיאחזות הישיבה במקום.
- ה. ניתנה גם סקירה לגבי המצב החוקי אשר כלל צו תפיסה צבאי שבוטל בשנת 2013 לאחר עתירה שהוגשה על ידי אנשי ארגון "יש דין", ועתירה נוספת שעניינה מתן

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 37569-01-22 כהן ואח' נ' פריי

- אפשרות גישה לאדמות (לאחר ביטול צו התפיסה) - עד לביטול תחולת חוק ההתנתקות על חומש והעברת המאחז למיקום אחר ביום 29.5.2023.
- ו. מאז הרצחו של תלמיד ישיבת חומש, יהודה דימנטמן ז"ל, סובלים תושבי הכפרים הסמוכים מהתקפות מצד אנשים ממאחז חומש. התקפות אלה כוללות ידוי אבנים על בתי פלסטינים בכפר בורקה ובכפרים הסמוכים ובין היתר גם ניתוח 20 מצבו בבית העלמין המקומי בכפר בורקה.
- ז. על ההתקפות ועל ניתוח המצבות למד הנתבע מכתבה מאת הגר שיזף שפורסמה בעיתון "הארץ" ביום 6.1.2022 ובה צוטטו דבריו של ח"כ יאיר גולן שכינה את האנשים שניתצו את המצבות בכפר בורקה כ"תתי אדם" (סעיף 19 לתצהיר). גם מאמר המערכת של "הארץ" מיום 7.1.2022 הזכיר שוב כי מתנחלי חומש חיללו קברים בכפר בורקה (סעיף 20 לתצהיר). ארגון "יש דין" פרסם בדף הפייסבוק שלו תמונות של המצבות המחוללות והמנותצות וציין כי אנשי בורקה מאשימים את מתנחלי חומש בחילול המצבות (סעיף 21 לתצהיר, נספח 5 - פרסום מיום 7.1.2022).
- ח. שמו של התובע 1 אינו טוב:
1. הוגש נגדו כתב אישום בתיק 1024-09-11 בגין הפרת חוק ההתנתקות. ההליך הסתיים תוך ממצא שהתובע 1 אכן הפר את החוק, אולם ללא הרשעה פורמאלית.
 2. הוגש נגדו כתב אישום ב-ת"פ 32809-11-22. בדיקת בית המשפט מעלה כי גם אישום זה מתייחס להפרת חוק ההתנתקות אולם האישום בוטל.
 3. הוצגה כתבה מאתר חדשות מהמרשתת המפרטת את האישום כלפי התובע 1. הוזכרו עוד שני הליכים - תיק מעצר ימים ותיק פלילי - אולם בדיקת בית המשפט מעלה כי אלה אינם נוגעים לתובע 1 דנן.
 - ט. במסגרת עבודתו הגיע הנתבע גם לכפר בורקה, נפגש עם אנשים ושמע עדויות על האופן בו פועלים מתנחלי מאחז חומש כלפי תושבי הכפרים הסמוכים (סעיף 31 לתצהיר).
 - י. ישנם פרסומים לגבי פעולות אלימות של תלמידי ישיבת חומש. ב-2.3.2022 פרסמה כרמל דנגור, כתבת התאגיד, כי המשטרה עצרה 8 תלמידים מישיבת חומש בחשד לתקיפת תושבי הכפר בורקה (פרסום בטוויטר). ביום 19.12.2021 פרסם באתר צה"ל כי מאות מתיישבים פעלו באלימות כלפי כוחות הביטחון בהגיעם לאזור חומש.
8. חקירות נגדיות התקיימו ביום 19.6.2023 ולאחריהן נשמעו סיכומים. הגם שהדיון ארך שעות רבות, לא היו בו חידושים של ממש.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 37569-01-22 כהן ואח' נ' פריי

דיון והכרעה

9. דומה כי נפלה טעות בהתנהלות הצדדים נוכח תיחום הפלוגתה כפי שהוסכמה והובאה לעיל - שהרי לא היה צורך ברוב הטיעונים והדיון לגביהם.

10. לשון הרע

א. קובע סעיף 1 לחוק:

לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
- (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו; "

ב. כפי שהבהיר התובע 1 גם בחקירתו בבית המשפט (עמ' 16, שור' 9-10), הגורם המובהק להגשת תביעה זו הוא ייחוס השחתת מצבות ("...מתנחלים מהמאחז העברייני חומש... תקפו בתים והשחיתו מצבות").

ג. בסיום חקירתו אישר הנתבע כי בדבריו בסוף הצינף "להעיף את עברייני חומש על טיל" (עמ' 27, שור' 22 - עמ' 28, שור' 2) התכוון כי יש לפנות את יושבי המאחז.

ד. האם אדם עלול להיות שנוא, נלעג או בזוי בעיני הבריות נוכח הפרסום כי הוא ניתץ מצבות בבית עלמין?

סבורני כי התשובה חיובית, מובנת מאליה, ואין צורך להרחיב כלל. החלופה הראשונה - מתקיימת.

ה. האם פרסום כי אדם ניתץ מצבות בבית עלמין עלול לבזות את האדם? שוב, התשובה חיובית ומובנת מאליה. החלופה השנייה - מתקיימת.

ו. האם פרסום כי אדם ניתץ מצבות בבית עלמין עלול לפגוע במשרתו, במשלח ידו או במקצועו?

ספק אם פרסום כאמור מהווה, כשלעצמו, עילת לפיטורי עובד שכיר. לעומת זאת, אפשר שפרסום כאמור יפגע בביקוש לשירותיו של בעל מקצוע עצמאי, אשר לקוחותיו יעדיפו שלא לרכוש ממנו שירותים בשל המעשים הפסולים שפורסם שביצע.

במקרה דנן טוענים התובעים כי שכרם משולם להם על ידי עמותת 'בני חורין - נריה'. אין טענה של התובעים שהעמותה משלמת השכר שקלה לפגוע בשכרם של התובעים או שהיתה עלולה לעשות כן. התובעים טענו כי בנסיבותיהם ובנסיבות הישיבה והצורך

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 37569-01-22 כהן ואח' נ' פריי

בשתדלנות שוטפת לשם קידום הישרדותה, הפרסום עלול היה להביא להכחדתה של הישיבה ובכך לאיין את הפרוייקט אשר ממנו הם מתפרנסים. כאמור, בסיום חקירתו הנגדית אישר הנתבע כי במילים "להעיף את עברייני חומש על טיל" (בסוף הציוץ) הכוונה היתה לכך שיש לפנות את מי שיושבים בחומש. משמע, תכלית הציוץ היתה לא רק פרסום בעלמא של מידע עובדתי אלא להביא לפינוי ישיבת חומש.

בנסיבות שתיארו התובעים בפני בית המשפט לגבי הסיכון של פינוי וסגירה שריחף מעל הישיבה, בצירוף המטרה המפורשת והגלויה של הנתבע כפי שהופיעה בגוף הציוץ, יש לקבוע כי הפרסום עלול היה לפגוע במשלח ידם של התובעים בדרך של הכחדת מקום עיסוקם - הישיבה.

מורם מן האמור כי בציוץ - ובפרט במילים "והשחיתו מצבות" - מתקיימות שלוש החלופות הראשונות של הגדרת "לשון הרע".
ודוק: מדובר בלשון הרע כאשר היא מיוחסת לאדם מסויים. אלא שכמפורט להלן, לא זה המקרה שלפנינו.

11. האם הציוץ מהווה לשון הרע כלפי ציבור/קבוצה

א. כזכור, זו הפלוגתה המוסכמת היחידה בין הצדדים. משמע, הוסכם כי על פיה תוכרע התובענה.

ב. קובע סעיף 4 לחוק:

לשון הרע על חבר בני אדם או על ציבור כלשהו שאינם תאגיד, דינה כדין לשון הרע על תאגיד, אלא שאין בה עילה לתובענה אזרחית או לקובלנה, ולא יוגש כתב אישום בשל עבירה לפי סעיף זה אלא על ידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו.

ג. קבע כב' השופט יורם דנציגר בסעיף 35 לחוות דעתו ב-ע"א 8345/08 עו"ד עופר בן נתן ואח' נ' מוחמד בכרי, פ"ד סה(1) 567, 597 (2011):

הבחינה המהותית של זיהוי הפרט מתיישבת היטב עם אופייה של הזכות לשם טוב. זכות זו נוגעת להערכת האדם על ידי סביבתו הקרובה והרחוקה. היא אינה מגינה על רגשותיו של הפרט לכשעצמן. משכך, מתחייבת המסקנה כי בכל מקרה ומקרה יש לבחון האם הערכת הסביבה כלפי הפרט עלולה הייתה להשתנות כתוצאה מן הפרסום. ככל שהדברים נוגעים לדרישת הזיהוי, מתבטא הדבר בבחינה, על פי מדד אובייקטיבי, האם האדם הסביר היה קושר בין הדברים לבין הפרט ומזהה אותם כמי שהתייחסו אליו. בהעדר זיהוי של הפרט וייחוס הדברים אליו - לא עלולה להיגרם פגיעה בשמו הטוב אף אם הוא עצמו חש שרגשותיו נפגעו.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 37569-01-22 כהן ואח' נ' פריי

- ד. טענת התובעים היא למעשה כי האדם הסביר היה קושר בין הדברים שנאמרו על ידי הנתבע לגבי "מתנחלים מהמאחז העברייני חומש" לבינם באופן אישי.
- ה. התובעים הציגו סדרת פרסומים עיתונאיים המקשרים אותם עם הישיבה הנאחזת בחומש. להלן הרשימה:

כלי תקשורת	תאריך	עמוד	כהן (תובע 1)	וונדי (תובע 2)
כיכר השבת	26/04/2021	15	X	
הארץ	24/12/2021	17	X	
YNET	24/10/2021	19	X	X
YNET	28/07/2015	22	X	
YNET	07/09/2015	23	X	
ערוץ 7	27/04/2021	25	X	X
JDN	19/05/2019	26	X	
כאן 11	22/12/2021	30	X	
מקור ראשון	15/11/2021	32		X
מקור ראשון	23/12/2021	35	X	X
ערוץ 7	22/12/2021	43	X	X
סך אזכורים			10	5

- ו. זאת ועוד, גם הפרסום המפורט (37 עמודים) של ארגון "יש דין" שצירף הנתבע כנספח 1 לתצהירו מתייחס מפורשות (בעמוד 9 למסמך) לתובע 1 כמי שעומד בראש "ישיבת חומש המתחדשת".
- ז. משמע, הן בתקשורת הכללית והן בריכוז המידע של ארגון "יש דין" (אשר לגבי הקשר בין הנתבע לבינו נתייחס בהמשך) ידועים התובעים כראשי ישיבת חומש שלאחר פינוי חומש בהתנתקות.
- ח. בחקירתנו ניסה הנתבע לטעון שאין מאחז משום שחוק ההתנתקות אוסר על קיומו. הטענה איננה מתקבלת. הוכח בפני בית המשפט על ידי התובעים, בעדויותיהם ואף בראיותיהם (פרסומים בתקשורת), ולא נסתר כלל על ידי ההגנה, כי היושבים-הנאחזים בחומש הם אך ורק אנשי ישיבת חומש. המאחז והישיבה - חד הם. אי החוקיות של הימצאות הישיבה במקומה (במועדים הרלבנטיים לפרסום הציוץ) אינה רלבנטית לעניין זיהוי התובעים כעומדים בראש הקבוצה המצומצמת מאוד (ישיבה עם כ-40 תלמידים) שהוגדרה על ידי הנתבע בציוץ כ"מתנחלים מהמאחז העברייני חומש".
- ט. ברם, אין בכל האמור כדי לסייע לתובעים במקרה דנן. כאמור לעיל, השאלה היא "האם האדם הסביר היה קושר בין הדברים לבין הפרט ומזהה אותם כמי שהתייחסו אליו". משמע, השאלה היא האם די היה בהגדרת מבצעי תקיפת בתים והשחתת

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 37569-01-22 כהן ואח' נ' פריי

מצבות בכפר בורקה כ"מתנחלים מהמאחז העברייני חומש" כדי לגרום לציבור לזהות את התובעים דגן כמי שביצעו את אותן פעולות.

התשובה לשאלה זו - שלילית.

הביטוי "מתנחלים" הוא ביטוי עמום אשר מתייחס למספר בלתי מסויים (גדול מ-1), של מי שככל הנראה משתייכים לשיבת חומש שבהנהגת התובעים.

האם מכאן משמע שכל הארגון (הישיבה), כאיש אחד ובלב אחד, יצא (מן הסתם - בהנהגת ראשיו) לבצע את הפעולות בכפר בורקה? התשובה שלילית. ויובהר כי אם הציוץ היה נושא מסר כזה אזי ברי כי ניתן היה לזהותו כמתייחס לתובעים ובהתאם כמקים להם עילת תביעה.

האם מכאן משמע שהתובעים ביצעו ו/או יזמו ו/או עודדו את הפעולות בכפר בורקה? אף כאן התשובה היא שלילית. כאמור, הציוץ מתייחס ליחידים (שמספרם לא ידוע ולא מוגדר) מתוך מאחז חומש (ואין מניעה לראות שקילות בין המאחז לבין הישיבה) - בדיוק כפי ההגדרה בחוק של חבר בני אדם או ציבור. בציוץ גם אין ייחוס ארגוני אשר יש בו כדי להטיל את האחריות של המעשים הנטענים לאותם אנשים על כתפי ראשי ישיבת חומש (התובעים).

ואם יבקשו התובעים לטעון כי עצם הטענה שמי מהישיבה-המאחז ביצע את הפעולות הנטענות בציוץ היא בגדר הוצאת לשון הרע שלהם (של התובעים) כראשי הארגון, אזי יושב כי הקישור בינם לבין אותם אלמונים הוא רחוק (מה בין מורה/מנהל לבין תלמיד סורר?), משורשר ואיננו מקנה עילת תביעה.

כללו של דבר, במקרה דגן אין בייחוס הפעולות בכפר בורקה ל"מתנחלים מהמאחז העברייני חומש" כדי לקשור את הפרסום דווקא לתובעים.

מדובר ב"לשון הרע על חבר בני אדם או על ציבור כלשהו שאינם תאגיד" (כלשון סעיף 4 לחוק) - אנשי ישיבת חומש - ומכאן כי נוכח הוראת סעיף 4 לחוק אין בידי התובעים דגן עילת תביעה בכשירותם האישית כראשיה של הישיבה.

סוף דבר, נמצא כי במקרה דגן אין בציוץ שפורסם כדי להקים זכות תביעה אישית לתובעים בגין הפרסום שהתייחס בכלליות ל"מתנחלים מהמאחז העברייני חומש". לפיכך דין התביעה להידחות.

12. הוצאות

בנסיבות טיעון בתצהיר ובסיכומי הנתבע מעבר לנושאים הנחוצים לצורך הפלוגתה המוסכמת, מצאתי לפסוק לטובת הנתבע שכ"ט עו"ד כפי הקבוע בכללי לשכת עורכי הדין (התעריף המינימלי המומלץ), התש"ס-2000 ולא למעלה מכך. כמו כן ייפסקו הוצאות אישיות לנתבע בשל ההתייצבות לדיונים.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 37569-01-22 כהן ואח' נ' פריי

התוצאה

התביעה נדחת.

התובעים ישלמו לנתבע הוצאות משפט בסך 1,000 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך 11,700 ₪.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ג, 03 יולי 2023, בהעדר הצדדים.

דניאל מרדכי דמביץ, שופט

